U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobců: **a) N. O.**, **b) nezletilý A. O.**, zastoupen matkou N. O., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2018, č. j. OAM-40/ZA-ZA12-HA12-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2019, č. j. 1 Az 53/2018-36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností žalobci (matka a její nezletilý syn, dále též „stěžovatelé“) napadli v záhlaví označený rozsudek, kterým Městský soud v Praze zamítl žalobu, prostřednictvím níž se stěžovatelé domáhali zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný nevyhověl žádosti stěžovatelů o udělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a, a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve usnesením ze dne 11. 7. 2019, č. j. 1 Azs 139/2019-23, zamítl žádost stěžovatelky a) o ustanovení zástupce, neboť stěžovatelka soudu nedoložila své osobní, majetkové a výdělkové poměry, a neosvědčila tak splnění podmínky pro osvobození od soudního poplatku.

[3] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. To neplatí pouze v případě, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Splnění podmínky povinného zastoupení musí být soudu řádným způsobem doloženo.

[4] Soud proto výše zmíněným usnesením dále vyzval stěžovatelku a) k doložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ve lhůtě dvou týdnů. Jelikož stěžovatelka nebyla zastižena, doručující orgán zásilku obsahující toto usnesení dne 19. 7. 2019 uložil na poště a stěžovatelce zanechal výzvu, aby si zásilku vyzvedla. Nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou (§ 49 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 42 odst. 5 a § 120 s. ř. s.). Stěžovatelka si zásilku nevyzvedla. Citované usnesení se tedy považuje za doručené ve shora uvedené desetidenní lhůtě, která uplynula v pondělí dne 29. 7. 2019. Stěžovatelka ve stanovené lhůtě, ani později ke dni rozhodování soudu, splnění podmínky § 105 odst. 2 s. ř. s. (tj. povinné zastoupení) nedoložila, v řízení proto nebylo možné pokračovat.

[5] Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu